

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Raad voor Vreemdeligenbetwistingen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Κ.Α. κ.λπ. κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-82/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση — Άρθρο 20 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7 και 24 — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Άρθρα 5 και 11 — Υπήκοος τρίτης χώρας για τον οποίο έχει εκδοθεί απόφαση απαγορεύσεως εισόδου στην εθνική επικράτεια — Αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης με πολίτη της Ένωσης ο οποίος ουδέποτε άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας — Άρνηση εξετάσεως της αιτήσεως)

(2018/C 231/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad voor Vreemdeligenbetwistingen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κ.Α., Μ.Ζ., Μ.Ι., Ν. Ν. Ν., Ο.Ι.Ο., Ρ.Ι., Β.Α.

κατά

Belgische Staat

Διατακτικό

1) Η οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, και, ειδικότερα, τα άρθρα 5 και 11 της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε πρακτική κράτους μέλους κατά την οποία αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, υποβληθείσα στο έδαφός του από υπήκοο τρίτης χώρας, μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης ο οποίος έχει την ιθαγένεια αυτού του κράτους μέλους και ο οποίος ουδέποτε άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας, δεν εξετάζεται για τον λόγο και μόνον ότι στον εν λόγω υπήκοο τρίτης χώρας έχει επιβληθεί απαγόρευση εισόδου στο έδαφος αυτό.

2) Το άρθρο 20 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι:

- αντιτίθεται σε πρακτική κράτους μέλους κατά την οποία η εν λόγω αίτηση δεν εξετάζεται για τον λόγο και μόνον αυτό, χωρίς να έχει ληφθεί υπόψη αν μεταξύ του πολίτη αυτού της Ένωσης και του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας υφίσταται σχέση εξαρτήσεως τέτοιας φύσεως ώστε, σε περίπτωση αρνήσεως χορηγήσεως δευτερογενούς δικαιώματος διαμονής στον τελευταίο, ο εν λόγω πολίτης της Ένωσης να είναι υποχρεωμένος, στην πράξη, να εγκαταλείψει το έδαφος της Ένωσης στο σύνολό του και θα στερηθεί με τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα να ασκεί αποτελεσματικά, κατά το ουσιώδες μέρος τους, τα δικαιώματα που του παρέχει η ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης·
- όταν ο πολίτης της Ένωσης είναι ενήλικος, σχέση εξαρτήσεως δυνάμενη να δικαιολογήσει την αναγνώριση στον υπήκοο τρίτης χώρας δευτερογενούς δικαιώματος διαμονής δυνάμει του εν λόγω άρθρου είναι δυνατό να υφίσταται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των σχετικών περιστάσεων, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί επ' ουδενί να απομακρυνθεί από το μέλος της οικογένειάς του από το οποίο εξαρτάται·
- όταν ο πολίτης της Ένωσης είναι ανήλικος, η εκτίμηση περί της υπάρξεως μιας τέτοιας σχέσεως εξαρτήσεως πρέπει να στηρίζεται στη συνεκτίμηση, προς το υπέρτατο συμφέρον του τέκνου, του συνόλου των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε της ηλικίας του τέκνου, της σωματικής και συναισθηματικής του αναπτύξεως, της εντάσεως του συναισθηματικού του δεσμού με έκαστο των γονέων του, καθώς και του κινδύνου που θα συνεπαγόταν για την ισορροπία του τέκνου ο αποχωρισμός του από τον γονέα υπήκοο τρίτης χώρας· η ύπαρξη οικογενειακού δεσμού, είτε βιολογικής είτε νομικής φύσεως, με τον εν λόγω υπήκοο δεν αρκεί, η δε συνοίκηση με αυτόν δεν είναι απαραίτητη προκειμένου να αποδειχθεί τέτοια σχέση εξαρτήσεως·

- είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η σχέση εξαρτήσεως που επικαλείται ο υπήκοος τρίτης χώρας προς στήριξη της αιτήσεώς του για χορήγηση άδειας διαμονής με σκοπό την οικογενειακή επανένωση γεννήθηκε μετά την έκδοση, εις βάρος του, αποφάσεως απαγορεύσεως εισόδου στην επικράτεια·
 - είναι άνευ σημασίας το αν η εκδοθείσα σε βάρος του υπηκόου τρίτης χώρας απόφαση απαγορεύσεως εισόδου στην επικράτεια έχει καταστεί απρόσβλητη κατά το χρονικό σημείο που αυτός υποβάλλει την αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης·
 - είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η απόφαση απαγορεύσεως εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους που έχει εκδοθεί εις βάρος υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος υπέβαλε αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, δικαιολογείται από τη μη συμμόρφωσή του με υποχρέωση επιστροφής· οσάκις λόγοι δημοσίας τάξεως δικαιολογούν μια τέτοια απόφαση, οι λόγοι αυτοί μπορούν να οδηγήσουν σε άρνηση αναγνώρισεως στον εν λόγω υπήκοο τρίτης χώρας δευτερογενούς δικαιώματος διαμονής δυνάμει του εν λόγω άρθρου μόνον εφόσον, κατόπιν συγκεκριμένης εκτιμήσεως του συνόλου των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη.
- 3) Το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία απόφαση επιστροφής εκδίδεται εις βάρος υπηκόου τρίτης χώρας, κατά του οποίου έχει ήδη εκδοθεί απόφαση περί επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου στην επικράτεια που εξακολουθεί να ισχύει, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι περιστάσεις της οικογενειακής του ζωής και, ιδίως, το συμφέρον του ανηλίκου τέκνου του, των οποίων έγινε μνεία σε αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης υποβληθείσα μετά την επιβολή της εν λόγω απαγορεύσεως εισόδου στην επικράτεια, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος είχε τη δυνατότητα να επικαλεσθεί τα στοιχεία αυτά σε προγενέστερο χρονικό σημείο.

(¹) EE C 145 της 25.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαΐου 2018 [αιτήσεις των Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Κάτω Χώρες, Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Κ. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. κατά Belgische Staat (C-366/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-331/16 και C-366/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ίθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 27, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Περιορισμός του δικαιώματος εισόδου και του δικαιώματος διαμονής για λόγους δημοσίας τάξης, δημοσίας ασφάλειας ή δημοσίας υγείας — Απέλαση για λόγους δημοσίας τάξης ή δημοσίας ασφάλειας — Συμπεριφορά που συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας — Πρόσωπο του οποίου η αίτηση για χορήγηση ασύλου απορρίφθηκε για λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 1, τμήμα ΣΤ, της Σύμβασης της Γενεύης ή στο άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ — Άρθρο 28, παράγραφος 1 — Άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Προστασία έναντι της απέλασης — Διαμονή στο κράτος μέλος υποδοχής κατά τα προηγούμενα δέκα έτη — Επιτακτικοί λόγοι δημοσίας ασφάλειας — Έννοια)

(2018/C 231/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούντα δικαστήρια

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

Κ. (C-331/16), Η.Φ. (C-366/16)

κατά

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)